

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/ Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

BROJ: 06 0 U 019238 25 U 2

Novi Travnik, 16.03.2026. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sutkinja Aida Pezer-Alić predsjednica vijeća, Vesna Vujica i Lazarela Porić članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Samre Šiljak upravnom sporu po tužbi tužitelja Elektroprenos BiH a.d. Banja Luka, Operativno područje Sarajevo, Vilsonovo šetalište broj: 15, Sarajevo protiv tužene Općine Vitez, radi poništenja rješenja tuženog broj: UP II 01-1-19-9-2/2024 od 14.02.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 16.03.2026. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava, rješenje tuženog organa Općine Vitez broj: UP II 01-1-19-9-2/2024 od 14.02.2024. godine i rješenje Službe za opću upravu Općine Vitez broj: UP I-02-19-9-53/24 od 15.01.2024. godine se poništavaju i predmet vraća prvostupanjskom organu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Kod ovog suda tužitelj je dana 29.02.2024. godine podnio tužbu kojom je pokrenuo upravni spor protiv tužene Općine Vitez, radi poništenja rješenja tuženog broj: UP II 01-1-19-9-2/2024 od 14.02.2024. godine kojim rješenjem je odbijena kao neutemeljena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Službe za opću upravu Općine Vitez broj: UP I-02-19-9-53/24 od 15.01.2024. godine u predmetu utvrđivanja obveza plaćanja komunalne naknade za podzemne i nadzemne instalacije na području Općine Vitez ukupne dužine 22.025 m u mjesečnom iznosu od 660,75 KM za period od 01.01.2024. godine do 31.12.2024. godine, a što ukupno iznosi 7.929,00 KM. U tužbi se navodi da tužitelj ne osporava dužinu mreže, odnosno podzemnih i nadzemnih instalacija tužitelja na području Općine Vitez, ali da je za tužitelja sporno da li je samo na temelju tih podataka bez saslušanja tužitelja kao stranke u postupku prvostupanjski organ mogao donijeti predmetno rješenje u skraćenom postupku, jer je prema mišljenju tužitelja na taj način povrijeđeno načelo saslušanja stranke u postupku. U tužbi se potom iznosi sadržaj obrazloženja osporenog rješenja, pa se u konačnom tužitelj poziva na sudsku praksu Ustavnog suda Federacije BiH (presude broj: U-17/20 od 13.10.2021. godine, broj:U-11/22 od 15.09.2022. godine, broj: U-28/23 od 18.01.2024. godine i broj: U-38/23 od 18.01.2024. godine) navodeći da je Ustavni sud u više presuda zauzeo stanovište kada je određena vrsta djelatnosti bila kriterij za određivanje komunalne pristojbe i drugih komunalnih naknada, a nakon toga zona gdje se obavlja određena djelatnost obveznika naknada, zatim da prema praksi Ustavnog suda F BiH vrsta djelatnosti ne može biti kriterij za propisivanje ovih naknada, jer se na taj način subjekti koji obavljaju određenu djelatnost kao tužitelj, stavljaju u neravnopravan položaj u odnosu na druge subjekte koji ne potpadaju pod obvezu plaćanja ove naknade, te da je Ustavni sud u više svojih presuda zauzeo stanovište da sredstva za rad privrednih subjekata koji obavljaju djelatnost od javnog interesa, ne mogu biti dodatno opterećena od strane jedinica lokalne samouprave koji

propisuju poreze, komunalne pristojbe i druge naknade ukoliko za to ne postoji ovlaštenje u zakonu Bosne i Hercegovine ili Federacije Bosne i Hercegovine. U konačnom se u tužbi predlaže da ovaj sud nakon što razmotri tužbu i sve dokaze u spisu donese presudu kojom će poništiti pobijani upravni akt od 14.02.2024. godine.

Na zahtjev suda tuženi je dostavio predmetni upravni spis i odgovor na tužbu u kojem se ističe da je neutemeljen prigovor tužitelja da je tužena osporeno rješenje donijela nepravilno i uz povredu odredbe članka 7. i 8. Zakona o upravnom postupku iz razloga što je tužitelju u toku donošenja prvostupanjskog rješenja upućen dopis od 04.12.2023. godine u kojem se traži da se tužitelj u roku od 8 dana očituje i dostavi podatke o dužini nadzemnih i podzemnih instalacija, kao i eventualne promjene o dužini istih, po kojem dopisu se tužitelj i očitovao svojim podneskom od 14.12.2023. godine u kojem su se usuglasili sa mjernom dužinom kao u prethodnom rješenju iz 2023. godine. Nadalje, tuženi ukazuje da je temelj pobijanog rješenja Odluka o komunalnoj naknadi (Službeni glasnik Općine Vitez broj: 3/15), a koja odluka je donesena od strane Općinskog vijeća i članak 25. stavak 2. Zakona o komunalnoj djelatnosti (Službeni glasnik Općine Vitez broj: 13/13), pa da se stoga sudska praksa Ustavnog suda BiH ne može primijeniti u ovom sporu, pa se predlaže da se tužba odbije kao neutemeljena.

Odlučujući o navedenoj tužbi ovaj sud je u predmetu broj: 06 0 U 019238 24 U pokrenuo postupak ocjene ustavnosti Odluke o komunalnim naknadama Općine Vitez i to članka 5. stavak 1. i članka 6. stavak 1. alineja 2. Odluke o komunalnoj naknadi Općine Vitez (Službeni glasnik Općine Vitez broj: 3/15), jer se pitanje ustavnosti navedene Odluke pojavljuje kao prethodno pitanje od čijeg ishoda zavisi rješavanje u ovoj upravnoj stvari, a sve imajući u vidu presudu Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: U-38/23 od 18.01.2024. godine, a iz koje slijedi da se utvrđuje da je odredba članka 3. stavak 1. točka 2. u dijelu koji glasi „elektroinstalacije“ i članka 17. stavak 1. redni broj: 3. u dijelu koji glasi „poduzeća koja se bave distribucijom električne energije“ Odluke o komunalnoj naknadi (Službeni glasnik općine Orašje broj:9/13 i 10/14) nisu sukladne sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine rješenjem broj: U-26/24 od 23.04.2025. godine odbacio je zahtjev ovog suda po predočenom ustavnom pitanju u svezi utvrđivanja ustavnosti članka 5. stavak 1. i članka 6. stavak 1. alineja 2. Odluke o komunalnoj naknadi Općine Vitez (Službeni glasnik Općine Vitez broj: 3/15), jer se radi o stvari o kojoj je Ustavni suda Federacije Bosne i Hercegovine već odlučio presudom broj: U-43/23 od 23.10.2024. godine (Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine broj: 99/24). Istom odlukom odbačen je zahtjev suda po predočenom ustavnom pitanju u svezi utvrđivanja ustavnosti članka 5. stavak 2. Odluke o komunalnoj naknadi Općine Vitez (Službeni glasnik Općine Vitez broj: 3/15), jer ne postoje procesne pretpostavke za odlučivanje o suštini stvari s obzirom da se radi o odredbi tehničke prirode koja se ne može primjenjivati, imajući u vidu pravne posljedice presude iz točke 1. izreke rješenja.

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine je svojom odlukom broj: U-43/23 od 13.12.2024. godine utvrdio da osporena odredba članka 5. stavak 1. Odluke u dijelu koji se odnosi na nadzemne i podzemne instalacije, nisko-naponske i visoko-naponske elektromreže i druge slične instalacije Odluke o komunalnoj naknadi (Službeni glasnik Općine Vitez broj: 3/15) nije u suglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. U obrazloženju rješenja Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine

broj: U-26/24 od 23.04.2025. godine se navodi da osporena odredba članka 6. stavak 1. alineja 2. Odluke, je zahtjev iste činjenične i pravne prirode o kojem je sud već zauzeo stanovište u obrazloženju presude U-43/23 od 23.10.2024. godine, na način da dijelu pravnu sudbinu odredbe članka 5. stavak 1. Odluke u odnosu na osporene dijelove, te kada je u pitanju osporena odredba članka 5. stavak 2. Odluke koja propisuje jedan od elemenata za utvrđivanje visine komunalne naknade, radi se o pratećoj, tehničkoj odredbi koja slijedi pravnu sudbinu odredbe članka 5. stavak 1. Odluke o čijoj ustavnosti je sud već odlučio, pa se shodno tome, ta odredba ne može primjenjivati kada je riječ o nadzemnim i podzemnim instalacijama nisko-naponske i visoko naponske elektromreže. U obrazloženju svoje presude Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine je u bitnom analizirao zakonske okvire kojim je regulirana obveza plaćanja komunalne naknade i određuje njena visina, obveznici plaćanja, naplata, mogućnost oslobađanja od plaćanja naknade i korištenje tih sredstava, te je analizirao članove 5. stavak 1. i 6. stavak 1. alineja 2. Odluke o komunalnoj naknadi („Službeni glasnik Općine Vitez“, broj: 3/15), te ukazuje da je Ustavni sud Federacije u presudi broj: U-17/20 od 13.10.2021. godine, kao i u mnogim drugim presudama, precizirao svoje stanovište u pogledu sve učestalijeg propisivanja općinskih naknada i pristojbi na korištenje uređaja, opreme i instalacija koje služe za snabdijevanje energijom, te pružanje telekomunikacijskih usluga kao što su PTT usluge, fiksna i mobilna telefonija, pristup internetu, kablovska televizija i tome slično. Konstatirano je da nametanjem ovakvih naknada, koje se u pravilu naplaćuju po komadu uređaja i opreme ili dužini podzemnih i nadzemnih instalacija i to periodično, gubi karakter jednokratne naknade koju obveznik plaća na ime neke usluge od strane državnog organa i poprima karakter parafiskalnog nameta kojim se periodično zahvata u imovinu odnosno dohodak obveznika i to po stopi koja se utvrđuje proizvoljno, na bazi anticipiranog dohotka koji ostvaruju gospodarski subjekti koji obavljaju djelatnost u spomenutim oblastima. Uz to su predmet ovakvog oporezivanja pod nominacijom komunalne naknade ili komunalne pristojbe sredstva za rad gospodarskih subjekata koji obavljaju djelatnost od javnog interesa. Stoga je Ustavni sud Federacije zauzeo stanovište da sredstva za rad gospodarskih subjekata koji obavljaju djelatnost od javnog interesa čije je obavljanje regulirano državnim zakonom i/ili zakonima Federacije Bosne i Hercegovine ne mogu biti dodatno oporezovana kantonalnim zakonima, odnosno ne mogu se od strane jedinice lokalne samouprave propisivati porezi, komunalne pristojbe i druge naknade ukoliko za to ne postoji ovlaštenje u zakonu Bosne i Hercegovine ili Federacije Bosne i Hercegovine. Ustavni sud Federacije podsjeća i na presudu broj: U-9/23 od 12.3.2024. godine, gdje je, kao i u ovom konkretnom slučaju, predmet osporavanja bila komunalna naknada kojom se financira zajednička komunalna potrošnja, a koja je mjesečno propisivana za nadzemne i podzemne instalacije elektrodistributivne mreže, telekomunikacijske mreže, plinske mreže i TV kablovske mreže. Ustavni sud Federacije je utvrdio neustavnost propisivanja ovakve naknade, te upućujemo na točku 7. obrazloženja navedene Presude. Kada je u pitanju osporena odredba članka 5. stavak 1. Odluke u dijelu „i druge slične instalacije“, potrebno je istaći sljedeće. Opće pravilo je da propisi moraju biti dostupni, jasni i predvidivi. Samo takvi pravni propisi omogućavaju njihovim adresatima da prilagode svoje ponašanje, jer znaju (načelo dostupnosti) propis, jasan im je (načelo preciznosti, odnosno jasnoće) i kao takav im omogućava da usklade svoje ponašanje i ostvaruju svoja prava i vrše obveze sukladno sa zakonom (načelo predvidivosti). Sam dio teksta ove odredbe, koji glasi „i druge slične instalacije“, a promatrajući ga u odnosu na ostatak odredbe koja glasi „Komunalna naknada plaća se i za nadzemne i podzemne instalacije nisko-naponske i visoko-naponske elektromreže, telekomunikacijske mreže, instalacija kablovskih

operatera plinovodne mreže“, zbuja jer nije zapravo jasno koje bi to druge slične instalacije mogle biti. U konačnici ovakva formulacija čini tekst ove odredbe nepreciznim i nepredvidivim u takvoj mjeri da je neodrživ u pravnom poretku u kojem je vrhovno načelo vladavina prava. Dakle norma koncipirana na ovakav način nije jasna i predvidljiva tako da njeni adresati ne mogu da konkretno shvate svoja prava i obveze, sami ili uz stručnu pomoć, kako bi prema istoj mogli postupati. Zahtjev za određenost i preciznosti pravne norme se smatra sastavnim dijelom načela vladavine prava, koje u ovom slučaju nije ispoštovano.

Nakon završenog postupka ocjene ustavnosti ovaj sud je nastavio postupak.

Ocjenjujući zakonitost osporenog akta u granicama zahtjeva iz tužbe i razloga tužbe, u smislu odredbe članka 34. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Tužba je utemeljena.

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je rješenjem prvostupanjskog organa broj: UP I-02-19-9-53/24 od 15.01.2024. godine tužitelju kao vlasniku podzemnih i nadzemnih instalacija na području Općine Vitez ukupne dužine 22.025 m utvrđena obveza plaćanja komunalne naknade u mjesečnom iznosu od 660,75 KM za period od 01.01.2024. do 31.12.2024. godine, a što za 2024. godinu iznosi 7.929,00 KM. Nezadovoljan ovakvim rješenjem tužitelj je protiv istog blagovremeno izjavio žalbu zbog povreda pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, pozivajući se na stav sudske prakse Ustavnog suda i to da postoji povreda prava na jednakost pred zakonom u svim slučajevima u kojima je relevantan kriterij za propisivanje naknade nadležno općinsko vijeće propisalo vrstu djelatnosti koju obavlja obveznik naknade. Predmetnu žalbu tuženi organ je odbio kao neutemeljenu uz obrazloženje da je pravni osnov za donošenje Odluke o komunalnoj naknadi za reguliranje ove oblasti sadržan u odredbama Ustava F BiH članka III.4 e, da je oblast komunalnih djelatnosti na razini SBK/KSB uređena zakonom o komunalnim djelatnostima SBK/KSB koji je donijela Skupština SBK/KSB, te da je pravni osnov za donošenje rješenja na koje je uložena žalba je Odluka o komunalnoj naknadi kojom su određene djelatnosti zajedničke komunalne potrošnje, propisana obveza plaćanja komunalne naknade za korištenje objekata i uređaja zajedničke komunalne potrošnje na području Općine Vitez, način korištenja sredstava ostvarenim od komunalne naknade, kao i određen osnov i mjerila na temelju kojih se utvrđuje visina komunalne naknade za obveznike.

Imajući u vidu navode tužitelja iz njegove tužbe, kao i stanje spisa dostavljenih ovome sudu, te presudu Ustavnog suda FBiH broj: U-43/23 od 23.10.2024. godine, sud nalazi da su i rješenje tuženog organa, kao i rješenje prvostupanjskog organa nepravilni i nezakoniti, te da se temelje na nepravilno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, te da je došlo i do nepravilne primjene odredaba članka 5. stavak 1. i 2. i članka 6. stavak 1. alineja 2. Odluke o komunalnoj naknadi Općine Vitez (Službeni glasnik Općine Vitez broj: 3/15) iz kojih razloga je sud ovom presudom oba upravna akta kao takva poništio i predmet vratio prvostupanjskom organu na ponovno rješavanje. Dakle, imajući u vidu činjenicu da je Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine svojom presudom broj: U-43/23 od 23.10.2024. godine, utvrdio da je odredba članka 5. stavak

1. u dijelu „nadzemne i podzemne instalacija nisko-naponske i visoko-naponske elektromreže“ i „i druge slične instalacije“ Odluke o komunalnoj naknadi („Službeni glasnik Općine Vitez“, broj: 3/15) nije u suglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, da je Rješenjem Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj:U-26/24 od 23.04.2025. godine utvrđeno da odredba članka 6. stavak 1. alineja 2. i odredba članka 5. stavak 2. Odluke o komunalnoj naknadi dijele pravnu sudbinu odredbe članak 5. stavak 1. Odluke u odnosu na osporene dijelove, da citirane neustavne odredbe Odluke su bile osnov za donošenje rješenja prvostupanjskog organa, to je sud zaključio da su ovakvi akti i prvostupanjskog organa a i tuženog organa nepravilni i nezakoniti te doneseni na štetu tužitelja uz povredu načela materijalne istine iz članka 7. u vezi sa članom 133. Zakona o upravnom postupku uz nepravilnu primjenu odredaba članka 5. stavak 1. i 2. i članka 6. stavak 1. alineja 2. Odluke o komunalnoj naknadi („Službeni glasnik Općine Vitez“, broj: 3/15.

Također, Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine je, odlučujući o predočenom ustavnom pitanju Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine od 30.05.2022. godine o pravnom dejstvu odluka Ustavnog suda Federacije na sudske postupke koji su u toku, presudom broj U-20/22 od 27.06.2022. godine (objavljena u Službenim novinama FBiH broj 54 od 08.07.2022. godine) odlučio da odluka Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine ima retroaktivno dejstvo na sudske postupke koji su u toku.

Odredbom članka 40.stavak 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije BiH (Sl. novine FBiH broj 6/95 i 37/03) propisano je da usvojeni ili predloženi zakon ili drugi propis organa federalne, kantonalne ili općinske vlasti za koji Ustavni sud utvrdi da nije u skladu sa Ustavom neće se primjenjivati od dana objavljivanja presude Ustavnog suda u „Službenim novinama Federacije BiH, odnosno predloženi zakon ili drugi propis neće stupiti na snagu.

Radi svega naprijed navedenog, ovaj sud nalazi da je predmetna tužba utemeljena, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi članka 36. stavak 2. u vezi sa člankom 28. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima.

U ponovljenom postupku prvostupanjski organ je dužan voditi računa o obavezujućim uputama i pravnim shvaćanjima iz ove presude odnosno voditi računa o odredbi člana 57. Zakona o upravnim sporovima, voditi računa o presudi Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: U-43/23 od 23.10.2024. godine, kao i rješenju Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: broj: U-26/24 od 23.04.2025. godine, voditi računa o osnovnim načelima upravnog postupka, a prvenstveno načelu materijalne istine, nakon čega će prvostupanjski organ donijeti pravilnu i na zakonu temeljenu odluku.

Zapisničar
Samra Šiljak

Predsjednica vijeća
Aida Pezer-Alić

Pouka:
Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.
(čl. 40 Zakona o upravnim sporovima).

